→ 35 ਸਫੇ ਦੀ ਬਾਕੀ

ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖੀ ਪ੍ਰਚਾਰ, ਗੱਤਕੇ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖੀ ਰਵਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਆਰ. ਐਸ. ਐਸ, ਜੋ ਆਪ ਹਰ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਦੇਰ ਤੋਂ ਹਰ ਤਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ਸ਼ਤ੍ਰ ਸਿਖਲਾਈ ਕਰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਇਹ ਸਭ ਕੁਛ ਚੁੱਭਣ ਲੱਗਾ। ਉਹ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਰਾਹ ਵਿਚੋਂ ਹਟਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। 1978 ਦੀ ਵੈਸਾਖੀ ਨੂੰ ਨਕਲੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਸਮਾਗਮ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਲੋਕ ਹਰ ਸਮਾਗਮ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਕਈ ਤਰਾਂ ਦੇ ਅਵਾਜ਼ੇ ਕੱਸਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਸਮਾਗਮ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਤੇ ਭਾਈ ਫੌਜਾ ਸਿੰਘ, ਕਾਫੀ ਸੰਗਤ ਸਮੇਤ ਐਸੇ ਸਮਾਗਮ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪੂਰਬਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਤਿਨਾਮ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਜਾਪੁ ਕਰਦੇ ਉਧਰ ਨੂੰ ਵਧੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਲੇ ਗੁੰਡਿਆਂ ਅਤੇ ਪੁਲੀਸ ਵਲੋਂ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ ਗਈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇਰਾਂ ਸਿੰਘ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ ਤੇ ਕਾਫੀ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਏ। ਭਾਈ ਫੌਜਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੇ ਡੀ. ਐਸ. ਪੀ. ਨੇ ਆਪ ਨੇੜੇ ਹੋ ਕੇ ਸ਼ਹੀਦ ਕੀਤਾ। ਵੇਲੇ ਦੀ ਸ੍ਰਕਾਰ ਅਕਾਲੀ ਸ੍ਰਕਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਕੀ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਔਖਾ ਨਹੀਂ ? ਉਸ ਹੀ ਸਮੇਂ ਭਾਈ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲੇ ਸਿੱਖੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਸਿਆਸੀ ਆਗੂਆਂ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਨੂੰ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਚ ਅਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਸੱਚੇ ਦਿਲੋਂ ਸੇਵਾਦਾਰ ਬਣਨ ਲਈ ਵੰਗਾਰ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਝੂਠ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਂਦੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਸਥਾਨਾਂ ਤੇ ਬੈਠੇ ਸੇਵਾਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰਾਂ ਗੁਰਮਤਿ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਝੂਠ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਂਦੇ ਸੱਚੇ ਸੁੱਚੇ ਬੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਭਾਉਦਾ। ਉਸਤੋਂ ਉਲਟ ਐਸੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਅਨਮਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਠੋਕੇ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਬਹਿਰੂਪੀ ਸਿੱਖ ਅਪਣੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹਰ ਹੀਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। 1984 ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਹਮਲੇ ਰਾਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਾਰਜ ਸਿੱਧ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਈ।

ਬੀਬੀ ਇੰਦਰਾ ਵਲੋਂ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਹਮਲੇ ਅਤੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਕਾਤਲ ਬੀਬੀ ਇੰਦਰਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਰਾਵਣ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰਕੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹਿੰਦੂ ਵੀਰ ਹਰ ਸਾਲ ਰਾਵਣ ਦਾ ਬੜਾ ਸਾਰਾ ਪੁਤਲਾ ਬਣਾ ਕੇ ਸਾੜਦੇ ਹਨ, ਐਨ ਉਸ ਤਰਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬੀਬੀ ਇੰਦਰਾ ਦਾ ਪੁਤਲਾ ਬਣਾ ਕੇ ਹਰ 31 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਸਾੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਹਰ ਪੱਖੋਂ (ਧਾਰਮਿਕ, ਸਮਾਜਿਕ, ਸਿਆਸੀ ਆਦਿ) ਐਸੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਲੇਖਕ ਤੇ ਨਾਵਲਕਾਰ ਸ. ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਕੰਵਲ ਨੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ "ਦਲੀਲ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ" ਆਖਿਆ ਸੀ। ਕੰਵਲ ਜੀ ਨੇ ਠੀਕ ਹੀ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੁਸ਼ੀਲ ਮੁਨੀ ਅਤੇ ਬਾਬੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਕਰਾਉਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਪਨੀ ਵਿਦਵਤਾ ਬਾਰੇ ਕਾਇਲ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਹੀ ਸਨ ਨਾ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ । ਪਰ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਇਕ ਚਲਾਕ ਬੰਦੇ ਰਾਹੀਂ ਦਸਮੇਸ਼ ਜੀ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਦੇ ਬੋਲ ਬੋਲਦੇ ਕਹਿਕੇ ਬਿਨਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਲਿਆਂ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਨਖਾਹੀਆ ਕਰਾਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਕਿਵੇਂ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਸੱਦਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ। ਜਿਥੇ ਕਿ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਅਪਣੀ ਫਰਿਆਦ ਨਿਡਰ ਹੋ ਕੇ ਸੰਗਤ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਸੁਨਾਉਣ ਤੇ ਸੁਣੀ ਜਾਣ ਲਈ ਖਾਸ ਧੁਰਵਾ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਅੱਜ ਕਲ ਚਲਾਕ ਸ੍ਰਕਾਰਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਡਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੰਦਰਖਾਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਕਚਹਿਰੀਆਂ ਲਾਉਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਤੀਆਂ ਹਨ। ਕੀ ਸਾਡੇ ਉੱਚ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਬੈਠੇ ਲੀਡਰਾਂ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਉੱਚੀ ਸੁੱਚੀ ਸ਼ਾਨ ਤੇ ਜਾਹੋ ਜਹਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਇ ਇਹ ਜੇਲ੍ਹ ਕਚਹਿਰੀ ਦੀ ਕਿਤੇ ਨਕਲ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲਈ ? ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਸੰਗਤ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਸੁਣਨ ਦੀ ਥਾਂ ਜੇਲ੍ਹ ਨੁਮਾ ਕਚਹਿਰੀ ਵਿੱਚ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਿਦ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਗੁਰੂ ਆਸ਼ੇ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਹੈ। ਵੈਸੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਨੇ ਜੋ ਅਪਣਾ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਉਕਤ ਲੀਡਰਾਂ ਨੇ ਜ਼ਰੂਰ ਪੜ੍ਹ ਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਗਿਆਤ ਲਈ ਬੜੇ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ. ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ, ਮੋਹਾਲੀ ਦੇ "ਗੁਰਮਤ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਸਲ ਲੋਗ ਕੌਣ (ਭਾਗ-4)" ਸਿੱਖ ਮਾਰਗ ਵੈਬਸਾਈਟ ਤੇ 11-01-2010 ਨੂੰ ਛਪੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਦਿਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਵਲੋਂ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਕੁਛ ਭੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ। ਜੋ ਲੋਕ ਉਹ ਸਭ ਕੁਛ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਲੋਂ ਲਿਖਿਆ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ (ਪਰ ਉਹ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਲੋਂ ਕਦੇ ਭੀ ਇੱਦਾਂ ਲਿਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ) ਉਸਦਾ ਉਲਥਾ ਜੋ ਡਾ. ਜੋਧ ਸਿੰਘ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪਟਿਆਲਾ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਪੜ੍ਹਨ ਯੋਗ ਹੈ। ਸ. ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਲੇਖ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਲਿਖਦੇ ਹਨ, "ਇਹ ਸਭ ਕੁੱਝ ਨੂੰ ਪੜਨ ਤੋਂ ਬਾਦ ਜੇ ਕੋਈ ਇਸ ਨੂੰ ਦਸਵੇਂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਆਤਮ ਕਥਾ ਹੀ ਕਹੀ ਜਾਣ ਅਤੇ ਐਸਾ ਕਹਿਣ ਤੇ ਮੰਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਨਾਨਕ ਸਰੂਪਾਂ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਹਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ? ਉਹ ਇਸ ਗੰਦ ਦੇ ਢੇਰ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕਿਸ ਆਸ਼ੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ? ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਭੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਾਨਕ ਸਰੂਪਾਂ ਦੀ ਉਸਤਤ ਸਿੱਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਜੇ ਇਸ ਸਭ ਕੁਝ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਸਮਝਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਭੀ ਐਸੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਸਵੇਂ ਨਾਨਕ ਦੀਆਂ ਹੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਫਰੋਲ ਦੇਖਣਾ ਪਵੇਗਾ ਜਿਸਨੂੰ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਮਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਐਸੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਪਰਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁਚੇਤ ਕਰਨ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਕਹੇ ਜਾਂਦੇ ਇਹ ਜਥੇਦਾਰ (ਪੁਜਾਰੀ) ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹੀਆ ਕਰਾਰ ਦੇਣ ਲੱਗਿਆਂ ਵੀ ਸ਼ਰਮ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀ ਕਰਦੇ। ਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਸਮਝ ਆਵੇਗੀ ?" ਸ. ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਸਮਝ ਤਾਂ ਇਕ ਪਾਸੇ ਇਹ ਤਾਂ ਕਈ ਕਦਮ ਅਗਾਂਹ ਲੰਘ ਗਏ ਹਨ। ਸ. ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵਲੋਂ ਇਸ ਲੇਖ ਦੇ ਪੰਨਾਂ ਨੰ: 3 ਤੇ ਮਦ 6 ਚਰਿਤਰ ਹੀਨ ਲੀਡਰਾਂ ਬਾਰੇ ਖਾਸ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਐਂਡ ਸਿੰਧ ਬੈਂਕ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਮੈਨੇਜਰ ਸ. ਪ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਚਾਵਲਾ ਨੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਬਾਰੇ ਇਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿੱਚ (23-1-2010) ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, "ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ (ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ) ਉਤੇ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਦੋਸ਼ ਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਬੜੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਬੜਾ ਸਾਫ ਤੇ ਗੁਰ-ਮਤਿ ਦਾ ਧਾਰਨੀ ਹੈ।" ਐਸੇ ਵਿਦਵਾਨ ਤੇ ਦਲੀਲ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜੋ ਇਸ ਬਿਖੜੇ ਸਮੇਂ ਪੰਥ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਿਸਾ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਖੁਲ੍ਹੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤਨਖਾਹੀਆ ਤੇ ਫਿਰ ਪੰਥ ਤੋਂ ਛੇਕ ਦੇਣਾ ਸਿੰਘ ਸਭਾ ਦੇ ਮੋਢੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਭੀ ਅਜ ਕਲ ਦੀ ਪੁਜਾਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਰਗਿਆਂ ਵਲੋਂ ਪੰਥ ਵਿਚੋਂ ਛੇਕੇ ਜਾਣ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਮੁੜ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਦੀ ਸੋਚਣੀ ਵਰਤ ਹੋ ਰਹੀ, ਤੇ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਭਾਈ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਬੋਲ "ਇਹ ਉੱਚੀ ਸੁੱਚੀ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਬੈਠੇ ਸੇਵਾਦਾਰ ਝੂਠ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੋਭਦਾ ਨਹੀਂ " ਦੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਭੋਲੇ ਭਾਲੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿੱਚ ਅੰਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਸੋ ਐਸੇ ਅਨਮਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸ੍ਰਕਾਰੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੇ ਬਣੇ ਹਥ ਠੋਕਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ, ਗਿਆਨੀ ਦਿੱਤ ਸਿੰਘ, ਤੇ ਫਿਰ ਭਾਈ ਫੌਜਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਭਾਉਂਦੇ ਸਨ ਤੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਿਆ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਐਨ ਇਸ ਹੀ ਤਰਾਂ ਹੁਣ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਨਹੀਂ ਭਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਅਪਣੇ ਵਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੰਥ ਵਿੱਚੋਂ ਛੇਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੰਥ ਦਾ ਮਖੌਟਾ ਪਹਿਨੇ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਅਖੌਤੀ ਲੀਡਰਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਿਲੋਂ ਜਾਨ ਨਾਲ ਪੰਥ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਰ ਤਰਾਂ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੰਥ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਾ ਲਿਆ ਹੈ ਤੇ ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰੋ. ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ 1995 ਦੀ ਸਿੱਖ ਵਰਲਡ ਕਾਨਫਰੰਸ ਨੇ ਹੱਥ ਠੋਕਿਆਂ ਵਲੋਂ ਪੰਥ ਤੋਂ ਛੇਕੇ ਹੋਏ ਦਾ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਤਰਾਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰੋ. ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਭੱਦਰ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸ. ਤਰਲੋਚਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੁਪਾਲਪੁਰ, ਸਾਬਕਾ ਸ਼੍ਰੋ. ਗੁ. ਪ੍ਰ. ਕਮੇਟੀ (ਹੁਣ ਯੂ. ਐ. ਏ) ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੋਲਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਾ ਕਰਨ, " ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜ਼ਬਾਨ-ਬੰਦ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕੋਈ ਬੋਧੀ, ਮੁਸਲਮਾਨ, ਜਾਂ ਈਸਾਈ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਸਾਡੇ ਅਪਣੇ ਹੀ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਹੱਥ-ਠੋਕੇ ਬਣਕੇ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਸੁੰਨੀਆਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜੁਟੇ ਹੋਏ ਹਨ । ਅਕਸਰ ਬਜ਼ੁਰਗ ਕਿਹਾ ਕਰਦੇ ਨੇ -" ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਮਾਰੇ, ਯਾ ਮਾਰੇ ਕਰਤਾਰ ! ਸਾਡੇ ਕਾਰੇ ਦੇਖ ਕੇ ਕਰਤਾਰ ਵੀ ਰੁੱਸ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ"।

ਸਰਦਾਰ ਦਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਪੱਤਰਕਾਰ ਅਨੁਸਾਰ "ਪੰਜ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬਾਨ ਅਖਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੀ ਇੰਨੇ ਉੱਚੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਕੇਵਲ ਬਾਦਲਕਿਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕਾਲੇ ਕਾਰਨਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਬੁਰਕੇ ਥੱਲੇ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ਸਦਾ ਤੱਤਪਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ"। ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਕਈ ਕੀਰਤਨ ਦੀਵਾਨਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰ ਚੋਹਲਾ ਸਾਹਿਬ, ਰਾਏਪੁਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਆਦਿ ਵਿਖੇ ਜਿਥੇ ਮੱਕੜ ਤੇ ਬਾਬਾ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪੁਤਲੇ ਸਾੜੇ ਗਏ ਅਤੇ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਜੋਰਦਾਰ ਨਾਹਰੇਬਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਉਥੇ ਕੌਮ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ, "ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਮੱਕੜ, ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ (ਪੱਟਨੇ ਵਾਲਾ), ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਤੇ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਲਾਂਬਾ ਦਾ ਸਮਾਜਕ ਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਬਾਈਕਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾਏ ਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਾਂਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।" ਅਕਾਲੀ ਜੱਥਾ ਕਾਨਪੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਭੱਠੇ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪ੍ਰੋ. ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਛੇਕਣ ਵਾਲੇ ਡਰਾਮੇ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਪੰਥ ਵਿਚੋਂ ਅਸੀਂ ਖੁਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬਾਨਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਐਲਾਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅੱਜ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਡਾ 'ਖਾਲਸਾ ਪੰਥੀਆਂ' ਦਾ 'ਕਾਲਕਾ ਪੰਥੀਆਂ' ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਰੋਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਅੰਤ ਵਿਚ ਪ੍ਰੋ. ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੋਲਿਸਟਰ ਚੀਫ ਸੇਵਾਦਾਰ 'ਸਿੱਖ-ਵੀਜ਼ਨ' ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, "ਅਗਿਆਨੀ, ਖੁਦਗਰਜ਼, ਚਾਪਲੂਸ ਅਤੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮ, ਜਥੇਦਾਰ, ਨਾਮ ਧਰੀਕ 'ਸੰਤ', 'ਬਾਬੇ' ਅਤੇ ਡੇਰੇਦਾਰ ਕੌਮ ਦਾ ਕਖ ਨਹੀਂ ਸੁਆਰ ਸਕਦੇ, ਨਾ ਸੁਆਰ ਸਕਣਗੇ।" ਹਾਂ ਪਰ ਮੀਡੀਆ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਪੋਲ ਖੋਲ ਕੇ ਇਹਨਾ ਨੂੰ ਸਿਧੇ ਰਾਹ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਕਲ ਕਿੰਨੇ ਰੇਡੀਓ ਸਟੇਸ਼ਨ ਚੱਲ ਗਏ ਹਨ, ਸਿੱਖ ਟੀ. ਵੀ ਖੁਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਰੇਡੀਓ, ਟੀ ਵੀ, ਮੀਡੀਆ ਦੋ ਕੁ ਸਿੱਖੀ ਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਕੇ, ਦਸ ਮਨਮਤ ਦੀਆਂ ਕਰਨਗੇ ਜਾਂ ਇਕ ਮਨਮਤ ਦੀ ਕਰਨ ਤੇ ਭਾਵੇਂ ਦਸ ਗੁਰਮਤਿ ਦੀਆਂ ਇਹ ਸਭ ਭੰਬਲ-ਭੂਸਾ ਹੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨਗੇ। ਜਦ ਤੀਕ ਇਹ ਮੀਡੀਆ ਨਿਰੋਲ ਗੁਰਮਤਿ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਇਸ ਨਾਲ ਨੁਕਸਾਨ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਏਗਾ। ਅੱਜ ਮੀਡੀਆ ਅਤੇ ਇਹ ਡੇਰੇਦਾਰ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ: "ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਬਰਾਬਰ ਹਨ? ਫਿਰ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਜੀ ਨੂੰ ਦਸ ਜਾਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ 'ਨਿਰਮਲ ਪੰਥ - ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ' ਦੀ ਸਿਰ-ਜਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਸੀ ? ਆਸ਼ੂਤੋਸ਼ੀਆ, ਸਿਰਸੇ ਵਾਲਾ ਪਾਖੰਡੀ ਇਹੋ ਕੁਝ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਇਹ ਮੀਡੀਆ ਸਿੱਖ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ, ਇਹ ਤਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੁਰਾਹੇ ਪਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।" ਇਥੇ ਇਕ ਗੱਲ ਦਾ ਜਿਕਰ ਹੋਰ ਭੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਧਰਮ ਵਿਚ ਸਿਆਸੀ ਦਖਲ ਕਿਥੇ ਤੱਕ ਪੁੱਜ ਗਿਆ ਹੈ ਸੁਣ ਕੇ ਸਿਰ ਸ਼ਰਮ ਨਾਲ ਝੁਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਕਿ ਜੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮੁਖੀ ਦੇ ਘਰੋਂ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਕੀਰਤਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਸਿਖਿਆ ਲੈਣ ਦੀ ਥਾਂ ਇਹ ਕਹੇ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲਾ ਕੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀਰਤਨੀ ਜਥੇ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਹੀ ਕਢਵਾ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ?

ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਕੰਮ ਹੱਥ ਠੋਕਾ ਬਣਕੇ ਨਿਭਾਇਆ ਜਾਏ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉਸ ਲਈ "ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਰਿ ਲੇਖਾ ਹੋਇ" (ਪੰ. 952) ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ " ਮਨ ਮੇਰੇ ਭੂਲੇ ਕਪਟੁ ਨ ਕੀਜੈ॥ ਅੰਤਿ ਨਬੇਰਾ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਪਹਿ ਲੀਜੈ॥" (ਪੰ. 656) ਇਹ ਹੀ ਚਿਤਾਵਨੀ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲਾ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤੱਖਤ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਝੂਠ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਂਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਗੁਰਵਾਕ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਰਖਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ।ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁਮੱਤ ਬਖਸ਼ਣ ਅਤੇ ਸੱਚ, ਸਚਿਆਰ, ਅਸਲੀਅਤ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਵੈਰੀ ਨਾ ਬਣਿਆ ਜਾਵੇ!